מתני' [א]ואלו הן שמצילין אותן בנפשן הרודף אחר חבירו להרגו [ב]ואחר הזכור ואחר הנערה המאורסה [ג]אבל הרודף אחר בהמה [ד]והמחלל את השבת ועובד עבודת כוכבים אין מצילין אותן בנפשן: **גמ'** ת"ר מניין לרודף אחר חבירו להרגו שניתן להצילו בנפשו ת"ל [1]לא תעמוד על דם רעך והא להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא [ה]מניין לרואה את חבירו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו ת"ל לא תעמוד על דם רעך אין ה"נ ואלא ניתן להצילו בנפשו מנלן אתיא בקל וחומר מנערה המאורסה מה נערה המאורסה שלא בא אלא לפוגמה אמרה תורה ניתן להצילה בנפשו רודף אחר חבירו להרגו על אחת כמה וכמה [ו]וכי עונשין מן הדין דבי רבי תנא הקישא הוא [ז][2]כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש וכי מה למדנו מרוצח מעתה [ח]הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש רוצח לנערה המאורסה מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו אף רוצח ניתן להצילו בנפשו ונערה מאורסה גופה מנלן כדתנא דבי ר' ישמעאל דתנא דבי רבי ישמעאל [3]ואין מושיע לה הא יש מושיע לה בכל דבר שיכול להושיע גופא מניין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו ת"ל לא תעמוד על דם רעך והא מהכא נפקא מהתם נפקא [ט]אבדת גופו מניין ת"ל [4]והשבותו לו אי מהתם הוה אמינא ה"מ בנפשיה [י]אבל מיטרח ומיגר אגורי אימא לא קמ"ל תנו רבנן [כ]אחר הרודף אחר חבירו להרגו ואחר הזכור ואחר נערה המאורסה ואחר חייבי מיתות ב"ד ואחר חייבי כריתות מצילין אותן בנפשו אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט אין מצילין אותן בנפשו [ל]נעבדה בה עבירה אין מצילין אותה בנפשו יש לה מושיע אין מצילין אותה בנפשו רבי יהודה אומר אף האומרת הניחו לו שלא יהרגנה מנה"מ אמר קרא [2]ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות נער זה זכור נערה זו נערה המאורסה חטא אלו חייבי כריתות מות אלו חייבי מיתות ב"ד כל הני למה לי צריכי דאי כתב רחמנא נער משום דלאו אורחיה אבל נערה דאורחה אימא לא ואי כתב רחמנא נערה משום דקא פגים לה אבל נער דלא קא פגים ליה אימא לא ואי כתב רחמנא הני
משום

מתני' ואלו שמצילין אותן. מן העבירה: **בנפשן.** ניתנו ליהרג לכל אדם כדי להצילן מן העבירה ומקראי נפקי: **אבל הרודף אחר בהמה.** לרבעה והרוצה לעבוד עבודת כוכבים ולחלל שבת וכל שכן שאר כריתות ומיתות ב"ד שאינן עריות דלא ניתן להצילו בנפשו אלא מדבר שהוא ערוה ויש בה קלון ופגם לנרדף כגון זכר ונערה המאורסה ומיהו רוצח בהדיא כתיב ביה. והאי דנקט בהמה משום דדמיא לעריות ונקט נמי עבודת כוכבים משום דסד"א תיתי בק"ו כדלקמן) ושבת נמי תיתי בגזירה שוה: **גמ' לא תעמוד.** לא תעמיד עצמך על דמו אלא הצילהו: **לפגמה.** לביישה ולזולה אמרה תורה נתנה להצילה בנפשו כדילפינן לקמן מואין מושיע לה: **מן הדין.** ק"ו: **הקישא הוא.** שהוקש רוצח לנערה המאורסה וכל היקש וגזירה שוה המופנת הרי הוא כמפורש במקרא ועונשין ממנו לפי שלא ניתנה למדרש מעצמו אבל מקל וחומר שאדם דן ק"ו מעצמו אע"פ שלא קבלו מרבו אין עונשין ממנו כדילפינן במכות (דף יז.): **וכי מה למדנו מרוצח.** כאן לפטור את האונס דקאמר ליה קרא) אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש דמשמע כי היכי דהתם אונס פטור הכא נמי פטורה אלא משמע שזה בא ללמד על הנערה ונמצא שנכתב כאן ללמד הימנה כלומר נמצא אף למד דמשום מילי אחריני איתקוש ותרוייהו ילפי מהדדי: **מה נערה המאורסה ניתן להצילה.** מן העבירה בנפשו אף רוצח וכו' ואכתי ילפא נערה מרוצח שתהרג ואל תעבור כדלקמן ח) ומיהו הכא לא אסיקנא במילתיה דר' דאגב גררא אתיא: ומדקאמר אין מושיע מכלל דבעיא תשועה: **אבדת גופו.** כגון נטבע בנהר מניין שאתה מצווה על השבתו: **ת"ל והשבותו לו.** קרא יתירא הוא למדרש השב את גופו לעצמו: **הני מילי בנפשו.** אם זה הרואהו יכול להצילהו יצילהו: **קמ"ל.** לא תעמוד על דם רעך לא תעמוד על עצמך משמע אלא חזור על כל לדדין שלא יאבד דם רעך: **חייבי כריתות וחייבי מיתות ב"ד.** דעריות קאמר דאיכא עבירה ופגם ותנא דמתני' נמי הכי סבירא ליה מדלא קא מרמינן סתמא אסתמא ותנא הני והוא הדין לכל עריות: **אלמנה לכהן הגדול.** כ"ג הרודף אלמנה לאונסה אע"פ שיש שם פגם דקא משוי לה חללה אין מצילין אותה בנפשו כדמפרש לקמן ט) דחייבי לאוין אין ניתנין להציל בנפשם: **נעבדה בה עבירה.** בכר: **אין מצילין.** דהא אפגימה לה וקרא אפגימה קפיד מדגלי בהני ולא בעבירות אחרות: **יש מושיע לה.** ע"י דבר אחר בלא הריגה אין הורגין אותו ברדיפתו שהרי כשישיגוהו י) יהיה לה מושיע: **האומרת.** למצילין הרודפין אחריו הניחו לו ואל תרדפו אחריו שלא יהרגנה קודם שתשיגוהו אף על פי דאנוסה היא ומיגלה היא דקאמרה אין מצילין אותה וטעמא מפרש לקמן [ע"ב]: **לנערה חטא מות.** אכולהו קאי אין מושיע לה וקרא יתירא הוא ולדרשה דהא כתיב ולנערה לא תעשה דבר: נער כתיב וקרינן נערה נדרש מקרא ומסורת נער להביא את הזכור נערה כמשמעו: **דלאו אורחיה.** ליבעל ואיכא בזיון ובשת גדול: **פגים לה.** בבתולין ומגנה על בעלה:
דאורחייהו

ומה נערה המאורסה שלא בא וכו'. וא"ת ההוא פגם חמור מרוצח שזה בסקילה וזה בסייף לאו פירכא היא דהכא לא קפיד קרא אאיסורא אלא אפגימ' דהא נעבדה בה עבירה או שאין מקפדת על פגמה אין מצילין אותה בנפשו כדמוכח שמעתין ופשיטא דיש פגם גדול בנהרג מבנערה המאורסה שנאנסה וא"ת ומנא לן דאפגימ' קפיד רחמנא דילמא אאיסורא קפיד מדאיצטריך למעוטי עובד עבודת כוכבים ומחלל שבת ובהמה ובקונטרס פי' לקמן דאפגימ' קפיד מדגלי בהני ולא בעבירות אחרות ועוד י"ל דאין מושיע לה משמע דאנוסתה קפיד קרא: **הרי** זה **בא** ללמד **ונמצא** למד. פירוש ונמצא אף למד דהא ללמד נמי אתא כדדרשינן לקמן ז) מה רוצח יהרג ואל יעבור וכן בההוא דלעיל בפרק ד' מיתות (דף נד.) משכבי אשה מגיד לך הכתוב ששני משכבות באשה וקאמר הרי זה בא ללמד ונמצא למד והיינו נמי אף למד דהא ילפינן מיניה הערלה בזכור בההיא שמעתין ולשמואל דמחייב אזכר בבן ג' שנים והא דאמר בריש פ"ב דחולין (דף כח.) גבי צבי ואיל הרי זה בא ללמד ונמצא למד מה פסולי המוקדשים בשחיטה התם נמי יש לפרש דאף למד קאמר דללמד אפסולי המוקדשין נמי קא אתי לפטור מן המתנות כדדרשינן בפ"ק דבכורות (דף טו.):

אף רוצח ניתן להצילו בנפשו. ואם תאמר מוהוכה בכל אדם נפקא כדדרשינן לעיל (דף עב:) וי"ל דהתם רשות ואשמעינן קרא דאין לו דמים אבל הכא קמ"ל דמצוה להציל:

להצילו בנפשו כו'. משמעות הלשון שמצילין הנרדף בנפשו של רודף אבל לא יתכן לפרש כן ברודף אחר הבהמה וכיוצא בה לפיכך נראה לפרש דמצילין את האדם מן העבירה בנפשו של עצמו אבל קשה מנערה המאורסה דקאמר שניתן להצילה בנפשו וא"ת וכיון דמהכא ילפינן דרוצח ניתן להצילו בנפשו למה לי קרא בטובע בנהר וחיה גוררתו השתא חברו הורג כדי להציל התם לא כ"ש ולא מסתבר למימר דחבירו הורג טפי לאפרושי מאיסורא אלא נראה דאי מהכא ה"א עשה קמ"ל התם דעובר בלאו דלא תעמוד על דם רעך:

תלמוד לומר והשבותו לו. הכא מוקי ליה לאבידת גופו ובפרק שני דבבא מציעא (דף כא:) מוקי ליה שלא יאכיל עגל לעגלים התם דריש והשבותו והכא לו יתירה:

חייבי כריתות וחייבי מיתות ב"ד. בעריות איירי דומיא דנערה וא"ת תיפוק ליה מדאיתקוש כל עריות בפ' אחרי מות כדאמרינן בריש הבא על יבמתו (יבמות דף נד:) וי"ל מדמעט בהמה ש"מ דלא מקשינן הכי מיהו קשה הא בהמה לא איתקש מדמיבעיא לן קרא לרבות הערלה בבהמה בפרק ד' מיתות (לעיל דף נה.):

נער נערה. פירש בקונטרס נער כתיב וקרי נערה נדרש מקרא ומסורת ואף על גב דאמרינן בפרק אלו נערות (כתובות דף מ: ושם) גבי קנס כל מקום שנאמר נער אפילו קטנה במשמע הכא הוי מצי למיכתב נערה דעל כרחין לאו בקטנה איירי אלא בבת עונשין ועוד יש לפרש דטובא נערה כתיבי בפרשה ומיהו בסמוך משמע דמאי דריש דקאמר אידי דכתב נער כתב נמי נערה פירוש אידי דכתב נער למעוטי בהמה כתב נערה כלומר כפשטיה דקרא דעל כרחין נערה קרינן דהא בנערה מישתעי:
משום

עין משפט
נר מצוה

מז א מיי' פ"א מהל' רוצח הלכה י סמג לאוין קסד קסה טוש"ע ח"מ סי' תכה סעיף א [וכרב אלפס עוד בפסחי' פ"ג דף קמח:]:
מח ב ג מיי' שם הלכה י יא טוש"ע שם סעיף ב:
מט ד מיי' שם הלכה יא:
נ ה ו מיי' שם הלכה יד סמג שם טוש"ע ח"מ סי' תכו סעיף א:
נא ז ח מיי' שם הלכה יא יב סמג שם טוש"ע ח"מ סי' תכה סעיף ג:

מסורת הש"ס

א) [לעיל נב. וש"נ], ב) [לקמן עד. פסחים כה: יומא פב.], ג) [פסחים כה: וש"נ], ד) ב"ק פא:, ה) [תוספ' פרק י"א], ו) [דף עד.], ז) [דברים כב], ח) [דף עד.], ט) [ע"ב], י) נ"ל כשישיגוה. רש"ש, כ) [דף עד.].

◆

תורה אור השלם

1. לֹא תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְיָ: ויקרא יט טז
2. וְלַנַּעֲרָ לֹא תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין לַנַּעֲרָ חֵטְא מָוֶת כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה: דברים כב כו
3. כִּי בַשָּׂדֶה מְצָאָהּ צָעֲקָה הַנַּעֲרָ הַמְאֹרָשָׂה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ: דברים כב כז
4. וְאִם לֹא קָרוֹב אָחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יְדַעְתּוֹ וַאֲסַפְתּוֹ אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְהָיָה עִמְּךָ עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ לוֹ: דברים כב ב

◆

מוסף רש"י

וכי עונשין מן הדין. מדין ק"ו, דיני ממונות ומכות עשה והלכות עבודה ופסולי קדשים אתה למד מק"ו, אבל לא אזהרות ועונשין (חגיגה יא.). **כי כאשר יקום איש על רעהו.** בנערה המאורסה כתיב (יומא פב.). **וכי מה למדנו מרוצח.** שהוא במשפט הרוצח כן משפט הדבר הזה (שם) והלא פירש בה אונס פטור כדכתיב ולנערה לא תעשה דבר, אלא נראה כמי שרוצח בא ללמד כאן ונמצא שהוקש כאן להיות למד, והכי קאמר כרוצח כנערה שניהן שוין, כמו (ישעיה כד) והיה כעם ככהן, ולא נאמר והיה העם ככהן (פסחים כה:). **מה נערה המאורסה ניתן להצילה.** ניתן רשות לרואה שהוא רודף אחריה שיצילנה ממנו בנפשו של רודף, כדכתיב ואין מושיע לה, הא אם יש מושיע צריך להושיעה בכל אשר יוכל אפילו בהריגתו, אם אין יכול להציל באחד מאבריו יהרגנו (שם, ובעי"ז יומא פב.).